Dosarul nr. 3-4240/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

09 octombrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefieri **Svistal Lorena, Negru Elena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Bîrca Adrian-Vasile împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 01 octombrie 2024 Bîrca Adrian-Vasile a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Serviciul Fiscal de Stat, solicitând anularea actului de control nr. 5-732882 prelungit pe blanchetele nr. 5-732883, nr. 5-732884 din 22 aprilie 2024; anularea deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către Bîrca Adrian-Vasile și a deciziei nr. 754/193 din 29 august 2024 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 22 aprilie 2024 Direcția Control post operațional nr. 3 din cadrul Direcției Generale Control a Serviciului Fiscal de Stat, în baza deciziei Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului nr. DICF-160652/08 din 08 aprilie 2024 a efectuat un control fiscal prin metoda de verificare tematică privind corectitudinea calculării și declarării impozitului pe venit al persoanei fizice Bîrca Adrian-Vasile pentru perioadele fiscale A/2020 -A/2022.

În urma efectuării controlului a fost emis actul nr. 5-732882 prelungit pe blanchetele nr. 5-732883, nr. 5-732884 din 22 aprilie 2024 prin care au fost stabilite un șir de pretinse încălcări.

Potrivit concluziilor actului de control, s-a stabilit:

1. Diminuarea impozitului pe venit în sumă de 571 424 lei, inclusiv: 48 867 lei pentru perioada fiscală A/2020, 156 348 lei pentru perioada fiscală A/2021 și 366 209 lei pentru perioada fiscală A/2022;

2. Nerespectarea modului de întocmire a declarațiilor persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (CET 18) pentru perioadele fiscale A/2020-A/2022, fapte care au generat obligații fiscale la buget;

3. Neachitarea la buget a impozitului pe venit a persoanei fizice pentru A/2020 - A/2022;

La data de 07 mai 2024, contribuabilul Bîrca Adrian-Vasile a depus dezacordul nr. 18450-CR pe marginea actului de control, prin care și-a expus dezacordul împotriva faptelor constatate în rezultatul controlului, invocând că venitul impozabil determinat pentru perioadele fiscale A/2020 - A/2022 nu corespunde realității.

La data de 13 iunie 2024, de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Control a fost emisă decizia nr. 771/1991 asupra cazului de încălcare a legislației, prin care s-a decis: a încasa la buget sumele impozitului, calculat în rezultatul controlului, 571 424 lei; încasa la buget majorarea de întârziere calculată în rezultatul controlului, conform art. 228 alin. (2), (3) din Codul fiscal; 157 433 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit al persoanelor fizice; a aplica pentru încălcările legislației și a încasa la contul Ministerului Finanțelor-Trezoreria de Stat 114 285 lei, amendă pentru diminuarea de la calcul și de la plată la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2020, A/2021 și A/2022 600 lei, amendă pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a Declarațiilor persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit (CET 18) pentru perioadele fiscale A/2020-A/2022.

Exprimându-și dezacordul la data de 16 iulie 2024 și 31 iulie 2024 Bîrca Adrian-Vasile a depus contestație împotriva deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, emisă de Direcția Generală Control la care au fost anexate mai multe înscrisuri confirmative.

La data de 29 august 2024 a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/193 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024. Examinând contestația depusă de către Bîrca Adrian-Vasile, Serviciul Fiscal de Stat respins contestația.

Bîrca Adrian-Vasile își exprimă dezacordul față de decizia nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 și decizia nr. 754/193 din 29 august 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, din următoarele argumente.

Ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil. Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Art. 17 din Codul administrativ prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

Serviciul Fiscal de Stat în cadrul activității administrative, a ignorat în totalitate normele legale, vătămând prin actele contestate drepturile și libertățile cet. Bîrca Adrian- Vasile prevăzute de lege.

În corespundere cu art. 21 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Prevederile art. 24 alin. (1) din Codul administrativ statuează că participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Totodată, art. 8 alin. (1) din Codul fiscal, specifică că contribuabilul are dreptul: b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora; g) să conteste, în modul stabilit de legislație, deciziile, acțiunile sau inacțiunea organelor cu atribuții de administrare fiscală și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.

Din conținutul normelor citate supra, se conturează obligația Serviciului Fiscal de Stat de a respecta legea și de a se comporta cu bună-credință în cadrul procedurii administrative, însă la caz se denotă caracterul superficial și abuziv al controlului fiscal efectuat la cet. Bîrca Adrian-Vasile prin metoda de verificare totală pentru perioadele A/2020 - A/2022. Se atestă faptul că Serviciul Fiscal de Stat în mod vădit a încălcat legislația fiscală (Codul fiscal și Regulamentul cu privire la efectuarea controlului) și prevederile Codului administrativ, acționând cu rea-credință la emiterea actelor administrative individuale defavorabile contestate, or în cadrul efectuării controlului fiscal nu a ținut cont de probele prezentate de către Bîrca Adrian-Vasile, fiind imputate obligații în mod discreționar și neîntemeiat.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În același sens este și art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, care prevede că motivarea este operațiune administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a

stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Totodată, în acord cu art. 119 alin. (1) din Codul administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, prevede că persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Contrar normelor legale sus-enunțate, decizia nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 emisă de către Serviciul Fiscal de Stat (Direcția Generală Control) asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Bîrca Adrian-Vasile și decizia nr. 754/193 din 29 august 2024, emisă de către Serviciul Fiscal de Stat pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 nu conțin concluzii motivate, ceia ce determină în mod direct ilegalitatea actelor administrative individuale defavorabile.

În urma probatoriului acumulat, s-a constatat cu certitudine faptul că la efectuarea controlului prin metoda de verificare tematică la cet. Bîrca Adrian-Vasile s-au încălcat normele imperative prevăzute de lege, persoana fiind sancționată și impusă la plata unor sume de bani considerabile cu titlu de impozite, majorări de întârziere și amenzi, doar în corespundere cu percepțiile subiective și nejustificate ale funcționarilor din cadrul organului fiscal.

Cu poziția Serviciului Fiscal de Stat, reclamantul nu este de acord pe motiv că la contestația depusă împotriva deciziei nr. 771/1991 din 13 iunie 2024, a solicitat anularea acesteia considerând-o ilegală și neîntemeiată, argumentând prin faptul că Serviciul Fiscal de Stat eronat a calificat ca venituri mijloacele bănești obținute de la Compania poloneză ”K&P Outsourcing Sp. Z.o.o”, deoarece aceste mijloace bănești au fost transferate conform condițiilor contractuale pentru necesitățile companiei ”K&P Outsourcing Sp. Z.o.o.”, depunând pentru confirmarea celor menționate în contestație înscrisuri în număr de 278 file. Constată că la examinarea contestației, nu au fost examinate nici explicațiile contribuabilului Bîrcă Adrian-Vasile, precum nici cele 278 file înscrisuri confirmative prezentate de acesta, iar examinarea contestației de către Serviciul Fiscal de Stat fiind doar una formală.

În această ordine de idei, Serviciul Fiscal de Stat eronat a calificat ca venituri ale lui Bîrca Adrian-Vasile mijloacele bănești obținute de la compania ”K&P Outsourcing Sp. Z.o.o.”, or aceste mijloace au fost transferate pentru necesitățile companiei în baza contractului încheiat între părți, sumele date neputând fi obiect al impunerii cu titlu de venit.

În concluzie, reieșind din argumentele prezentate constată că conform situației de fapt, Bîrca Adrian-Vasile nu a comis încălcări de ordin fiscal, fapt care denotă necesitatea anulării

actelor administrative individuale defavorabile contestate datorită ilegalității și netemeiniciei acestora. Controlul fiscal a fost efectuat superficial, actele emise în urma controlului nu sânt motivate, întemeindu-se doar pe percepțiile personale și subiective ale funcționarilor fiscali în mod flagrant fiind încălcate normele imperative a legii la emiterea actelor contestate, fără probe care ar demonstra circumstanțele pe care le invocă Serviciul Fiscal de Stat, însă neluând în considerare actele care sunt legale și produc efecte juridice prezentate de Bîrca Adrian-Vasile.

Toate circumstanțele enunțate, concluzionează și justifică necesitatea anulării actelor administrative individuale defavorabile contestate, aceasta fiind singura cale de reparare a erorilor și înlăturare a abuzurilor comise de către Serviciul Fiscal de Stat în raport cu Bîrca Adrian-Vasile.

Cu scopul realizării efective a dreptului de acces liber la justiție și a evitării pe viitor a cazurilor de condamnare a Republicii Moldova la CtEDO, conform art. 20 alin. (1) din Constituție precum și art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Serviciul Fiscal de Stat și-a expus opinia scrisă pe marginea acțiunii de contencios administrativ prin **referința** anexată la materialele cauzei, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 32-34)*

În ședința de judecată, reclamantul Bîrca Adrian-Vasile și reprezentantul acestuia, avocatul Gordilă Vitalie, nu s-au prezentat, totodată cererea repetată de amânare a examinării cauzei s-a respins în vederea neadmiterii tergiversării și încălcării termenului rezonabil de examinare a prezentei acțiuni, astfel încât în virtutea art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Miron Vadim, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă, însă neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant

probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu

pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în contestare (art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ) care sunt susceptibile examinării de către instanțele de contencios administrativ. Or, partea reclamantă pretinde anularea actelor de control fiscal, deciziei asupra cazului de încălcare a legislației, fiind acte administrative individuale defavorabile reclamantului în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Procedura prealabilă a fost respectată, iar ca reacție a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/193 din 29 august 2024.

4. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile, cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă încadrarea în interiorul termenului legal de valorificare a acțiunii.

5. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns

detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de ”act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea

reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările fiscale depistate în ea.

Decizia asupra cazului de încălcare fiscală reprezintă actul administrativ final emis de către organul fiscal în care constată în drept și în fapt încălcările admise de contribuabil.

Controlul fiscal reprezintă o procedură administrativă care urmează să se subordoneze atât rigorilor generale statuate în Codul administrativ, cât și celor speciale regăsite în Codul fiscal. Instanța notează că, controlul fiscal presupune verificarea corectitudinii cu care contribuabilul execută obligaţia fiscală şi alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală şi alte acte normative, inclusiv verificare a altor persoane sub aspectul legăturii lor cu activitatea contribuabilului prin metode, forme şi operaţiuni prevăzute de prezentul cod. Controlul fiscal urmează să depisteze existența sau inexistența încălcărilor fiscale care constituie acele acţiuni sau inacţiuni, exprimate prin neîndeplinirea sau îndeplinirea neadecvată a prevederilor legislaţiei fiscale, prin încălcare a drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la raporturile fiscale.

Verificarea tematică se aplică atât în cazul controlului fiscal cameral, cât şi al celui la faţa locului şi constă în controlul asupra stingerii unui anumit tip de obligaţie fiscală sau asupra

executării unei alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală, verificîndu-se documentele sau activitatea contribuabilului.

Instanța reține că, în baza deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-160652/08 din 08 aprilie 2024, a fost efectuat control fiscal (act nr. 5-732882, prelungit pe blanchetele nr. 5-732883, nr. 5732884 din 22 aprilie 2024) prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării, declarării impozitului pe venit al persoanei fizice Bîrca Adrian-Vasile, pentru perioadele fiscale A/2020 - A/2022.

În cadrul controlului efectuat, s-a stabilit că contribuabilul Bîrca Adrian-Vasile a înregistrat venit impozabil nedeclarat pentru perioadele fiscale A/2020-A/2022 în sumă de 4 761 863 lei (mijloace bănești obținute prin transfer de la ”K&P Outsourcing Sp. Z.o.o.”), pentru perioada fiscală A/2020 - 407 223 lei, A/2021 - 1 302 895 lei, A/2022 - 3 051 745 lei, iar suma nedeclarată și neachitată a impozitului pe venit, pentru perioadele fiscale A/2020-A/2022 a constituit 571 424 lei, inclusiv pentru perioada A/2020 - 48 867 lei, A/2021 - 156 348 lei și A/2022 - 366 209 lei.

Pe marginea rezultatelor controlului, organul fiscal a emis decizia nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, prin care s-a calculat spre plată la buget impozit pe venit în sumă de 571 424 lei, majorare de întârziere în sumă de 157 433 lei și amendă în mărime de 114 885 lei.

Bîrca Adrian-Vasile a contestat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, emisă de Direcția generală control, iar prin decizia nr. 754/193 din 29 august 2024, s-a respins contestația depusă de Bîrca Adrian-Vasile și s-a menținut decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației, fiind obligatorie spre executare.

Instanța de judecată atestă că, în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării, declarării impozitului pe venit al persoanei fizice Bîrca Adrian-Vasile pentru perioadele fiscale A/2020 - A/2022, a fost stabilită încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. d) și lit. e), art. 83 alin. (2) și alin. (4), art. 87 alin. (1) și art. 187 din Codul fiscal, prin nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală A/2020-A/2022, ceea ce a condiționat diminuarea impozitului pe venit în sumă de 571 424 lei.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) lit. d) și lit. e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii; să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurând exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Conform art. 83 alin. (2) și alin. (4) din Codul fiscal, sunt obligaţi să prezinte declaraţia cu privire la impozitul pe venit: a) persoanele fizice (cetăţenii Republicii Moldova, cetăţenii străini, apatrizii, inclusiv membrii societăţilor şi acţionarii fondurilor de investiţii) care au obligaţii privind achitarea impozitului; a^1) persoanele care practică activitate profesională, indiferent de prezenţa obligaţiei privind achitarea impozitului; a^2) persoanele fizice rezidente care au utilizat

scutirea personală şi au obţinut venituri impozabile anuale mai mari de 360000 de lei pe parcursul perioadei fiscale de declarare, cu excepţia veniturilor prevăzute la art.90^1; b) persoanele fizice rezidente (cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini şi apatrizi, inclusiv membri ai societăţilor şi acţionari ai fondurilor de investiţii) care direcţionează un cuantum procentual din impozitul pe venit calculat anual la buget; b^1) persoanele fizice nerezidente care obţin venituri conform art.74; c) persoanele juridice rezidente, inclusiv cele specificate la art.51^2-51^4, cu excepţia autorităţilor publice şi instituţiilor publice, indiferent de prezenţa obligaţiei privind achitarea impozitului; d) formele organizatorice rezidenţi cu statut de persoană fizică, potrivit legislaţiei, indiferent de prezenţa obligaţiei privind achitarea impozitului; e) reprezentanţa permanentă a nerezidentului în Republica Moldova, indiferent de prezenţa obligaţiei privind achitarea impozitului.

Declaraţia cu privire la impozitul pe venit se completează în modul şi forma stabilite de Ministerul Finanţelor. Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5)–(10), declaraţia cu privire la impozitul pe venit se prezintă Serviciului Fiscal de Stat nu mai tîrziu de: a) data de 25 a lunii a treia după finele perioadei fiscale de gestiune – în cazul persoanelor juridice, formelor organizatorice rezidenţi cu statut de persoană fizică, potrivit legislaţiei, reprezentanţelor permanente ale nerezidentului în Republica Moldova; b) data de 30 aprilie a anului următor anului fiscal de gestiune – în cazul persoanelor fizice (cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini şi apatrizi, inclusiv membri ai societăţilor şi acţionari ai fondurilor de investiţii).

În acord cu prevederile art. 87 alin. (1) din Codul fiscal, contribuabilul care, conform art.83, este obligat să prezinte declaraţia cu privire la impozitul pe venit (fără cererea suplimentară din partea Serviciului Fiscal de Stat) achită impozitul pe venit nu mai tîrziu de termenul stabilit pentru prezentarea declaraţiei (fără a ţine cont de prelungirea termenului).

În speță, referitor la alegațiile reclamantului precum că Serviciul Fiscal de Stat eronat a calificat ca venituri mijloacele bănești obținute de la compania poloneză ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o. ”, deoarece aceste mijloace bănești au fost transferate conform condițiilor contractuale pentru necesitățile companiei ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o. ”, se reține că în acord prevederile art. 14 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, obiect al impunerii îl constituie venitul din orice surse aflate în Republica Moldova, inclusiv facilităţile acordate de angajator, precum şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea în Republica Moldova, cu excepţia deducerilor şi scutirilor la care au dreptul, obţinut de persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător.

Astfel, în cadrul examinării materialelor controlului, s-a constatat că potrivit datelor din rulajele bancare privind intrările/ieșirile în/din conturile bancare ale persoanei fizice Bîrca Adrian-Vasile, în perioada A/2020-A/2022 i-au fost transferate mijloace bănești de către ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o. ” în sumă de 4 761 863 lei cu destinația ”Plata pentru servicii”, din care au fost efectuate procurări de bunuri/servicii/produse (cheltuieli), precum și au fost retrase în numerar de către contribuabil.

De asemenea, se specifică că în cadrul controlului au fost adresate întrebări persoanei fizice Bîrca Adrian-Vasile aferent relațiilor economico-financiare cu ”K&P Outsourcing Sp.

z.o.o.”, la care contribuabilul a menționat că mijloacele bănești au fost transferate conform condițiilor contractuale pentru necesitățile companiei ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o.” și nu ca plată pentru serviciile prestate.

Potrivit prevederilor art. 134 alin. (1) pct. 6), pct. 7) și pct. 14) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi: să controleze autenticitatea datelor din documentele de evidenţă şi din dările de seamă fiscale ale contribuabilului; să ridice de la contribuabil documente în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod, de asemenea să ridice de la contribuabil echipamentele de casă şi de control utilizate la încasările în numerar, în scopul verificării softurilor instalate în acestea, întocmind un proces-verbal conform modului stabilit; să citeze la Serviciul Fiscal de Stat contribuabilul, persoana presupusă a fi subiectul impozitării, persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului, inclusiv responsabilul de evidenţa documentelor referitoare la persoana presupusă a fi subiectul impozitării, pentru a depune mărturii, a prezenta documente şi informaţii în problema de interes pentru Serviciul Fiscal de Stat, cu excepţia documentelor şi informaţiilor care, conform legislaţiei, constituie secret de stat. Neprezentarea persoanei citate la data şi ora stabilite în citaţie nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a actelor procedurale fiscale.

Concomitent, în vederea realizării eficiente a obligațiilor de serviciu, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției și în urma necesității obținerii unor documente, informații, explicații și probe suplimentare în scopul stabilirii relațiilor economico-financiare ale contribuabilului Bîrca Adrian-Vasile cu compania nerezidentă ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o.”, confirmarea autenticității actelor/înscrisurilor prezentate de contribuabil, justificarea celor expuse de acesta, precum și faptului că din sursa de venit a sumei transferate au fost achitate obligațiile fiscale corespunzătoare, de către Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile Convenției între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Polonia privind evitarea dublei impuneri pe venit și pe proprietate și prevenirea evaziunii fiscale, au fost solicitate informații de la autoritățile competente ale acestora pentru confirmarea sau infirmarea relațiilor economico-financiare între persoana juridică ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o.” și persoana fizică Bîrca Adrian-Vasile, cu anexarea documentelor justificative.

Conform răspunsurilor prezentate de autoritățile din Republica Polonia: *”Conform datelor de înregistrare, dl Adrian-Vasile Bîrca a acționat în calitate de președinte al consiliului de administrație al ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o.” în perioada 20.02.2020 - 05.04.2023. Nu am înregistrat în bazele noastre de date informații emise de societate despre venituri și avansuri de impozit pe venit încasate pentru dl Adrian-Vasile Bîrca”.*

În această ordine de idei, se reține că urmare a examinării actelor contestate în raport cu materialele acumulate și cu argumentele reclamantului, având în vedere faptul că contribuabilul Bîrca Adrian-Vasile la toate etapele controlului fiscal, în cadrul examinării cazului de încălcare a legislației și în cadrul examinării contestației nu a prezentat careva documente și probe, care ar determina caracterul neimpozabil al veniturilor obținute în perioadele fiscale A/2020-A/2022, probe care ar confirma argumentele invocate de contribuabil, precum și probe care ar confirma

statutul și destinația mijloacelor bănești transferate de către ”K&P Outsourcing Sp. z.o.o.”, Serviciul Fiscal de Stat a determinat venitul impozabil în baza probelor reale acumulate.

Contraprobe ce ar infirma cele constatate de către organul fiscal nu au fost prezentate de către Bîrca Adrian-Vasile, tezele de apărare ale ultimului au fost rezumate la alegații declarative și scuze neplauzibile care au fost apreciate de instanță ca atare. Nici probele prezentate în cadrul derulării prezentului proces judiciar (contracte, raporturi financiare) nu au fost apte să răstoarne concluziile organului fiscal materializate în actele criticate de reclamant.

În cadrul examinării cazului de încălcare a legislaţiei Serviciul Fiscal de Stat a elucidat prompt, multilateral, exhaustiv şi obiectiv circumstanţele cazului, nefiind constatate circumstanţe care să excludă sau să exonereze de răspundere reclamantul Bîrca Adrian-Vasile pentru săvârşirea încălcărilor fiscale.

În concluzie, instanța va respinge *in integrum* acțiunea reclamantului Bîrca Adrian-Vasile ca neîntemeiată, acesta operând cu supoziții lipsite de suport factologic, juridic și probant.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Bîrca Adrian-Vasile împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea deciziilor nr. 771/1991 din 13 iunie 2024 și nr. 754/193 din 29 august 2024, precum și anularea actelor de control fiscal ce au stat la baza emiterii deciziilor date.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**